

[Rager.]

ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Jeg skal straks sige, hvad der undskylder det ærede Medlems Optræden heroppe. Vort private Stoppesignal var allerede paa rødt for det ærede Medlem, dengang han citerede et løsrevet Stykke af, hvad jeg havde sagt i Gaar. For det første sluttede han forkert af det løsrevne Stykke, men derefter tog han et Stykke ud af sin Sammenhæng, som han ikke kan løsrive fra Sammenhængen, hvilket han meget godt ved, og hvis den røde Lygte ikke havde brændt i det Øjeblik, det ærede Medlem havde gjort det, vilde han have gjort sig skyldig i væmmelig Perfidi, men det tror jeg ligger ham saa umaadelig fjernt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Det har nogle Gange været nævnt, sidst da det ærede Medlem Hr. Krag forrige Gang havde Ordet, at ogsaa jeg havde gjort nogle Bemærkninger om § 8, 2det Stykke, og sidste Gang, det ærede Medlem fremsatte Udtalelser angaaende denne min Opmærksomhed paa det paagældende Punkt, udtalte han, at heller ikke jeg havde forstaaet et Møk af det, hvad der dog maatte forudsættes — det var jo meget pænt med denne Forudsætning. Jeg beder det ærede Medlem lægge Mærke til, at jeg netop nævnte, hvad Indholdet var, og jeg vidste derfor meget godt, hvad det gik ud paa. (*Krag:* Det har De ikke faaet ved Læsning). Jeg har udtalt, at det sidste Punktum i § 8, 2det Stykke, synes jeg maatte kunne affattes paa en noget mere forstaaelig Maade. Jeg har sagt, at jeg syntes, der var Grund til at overveje, om Indholdet ikke kunde siges paa en mere jævn og ligefrem Maade. Jeg har endvidere sagt, at trods 20—30 Genemlæsninger kniber det at fastholde Indholdet, og derfor ønsker jeg Paragraffen affattet paa bedre Dansk, saaledes at alle kan forstaa den. Jeg beder det ærede Medlem læse Fortrykket, der laa ikke i mine Udtalelser nogen egentlig Kritik; jeg fastholder Ord for Ord, hvad jeg sagde: jeg fandt det ønskeligt, at dette Stykke affattedes paa en mere forstaaelig Maade, det er i Virkeligheden en Pligt over for Befolkningen, som skal læse Loven.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at Lockout-Loven var ikke blot et Forbud mod Lockout, der nævntes udtrykkeligt Arbejds-

standsninger; det ærede Medlem mente, at Loven ogsaa indeholdt Forbud mod Strejker. Det er ikke helt rigtigt, thi i § 2 hedder det:

„I Tiden indtil 1. Februar 1934 skal Iværksættelse af Lockout eller Strejke være forbudt, hvor der er kollektive overenskomstsmæssige Aftaler.“

Det er det sidste, det ærede Medlem bør lægge Mærke til; dermed er ikke udelukket, at der kan finde Strejker Sted ogsaa i denne Periode.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at det er ikke mig, der har karakteriseret den omtalte Lov som en Lockout-Lov. Det er en Karakteristik, man bruger fra Regeringshold, ikke fra kommunistisk Hold. Vi kalder det en Strejkeforbudslov. Men det, jeg gjorde i Gaar, og som det ærede Medlem tilsyneladende har misforstaaet, var at sige, at de 70 ulovlige Strejker viser jo, at denne Lov, som i Agitationen fra Regeringshold kaldes en Lockout-Lov, i Virkeligheden har virket som det, den er: en Lov om Forbud mod Strejker,

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Rager, saa er det fuldkommen rigtigt, at Perfidi ligger mig uendelig fjernt, og jeg skal derfor med Tilfredshed notere, at det ærede Medlem, om end ikke helt aabent og klart, saa dog ganske øjensynligt tog Afstand fra det, han sagde i Gaar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Denne Gang gik altsaa Naturen over Optugtelsen, for det sidste var oplagt perfid.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Lundberg: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.